

[Arbejdsministeren.]

vil være et godt udgangspunkt for en forbedring af beskæftigelsen i vore virksomheder.

En sådan ordning vil ikke være urimelig over for lønmodtageren og samtidig fjerne risiko for mistro og smågninger. De almindelige sygdomstilfælde af 1-2 ugers varighed må mestrene vel også i fremtiden bære, og ordningen vil medføre, at det offentlige kun skal tage sig af de langvarige sygdomstilfælde.

Det er vor opfattelse, at dette ville medføre en øget beskæftigelse f. eks. i forbindelse med isoleringsarbejder, hvor der ofte er pres på virksomhederne, men hvor man er tilbageholdende med at ansætte ikke faglærte eller andre faglærte end glarmestersvende, fordi kendskabet til disse er mindre end til svendene. Derudover ville vi forvente, at yderligere et antal svende (måske op til 50 pct. af den ledige styrke) ville blive beskæftiget.

Dette er naturligvis et skøn, som er behæftet med mange fejlmuligheder, men er baseret på et stort antal henvendelser fra medlemmer om dagpengeordningen og dens konsekvenser.

P. I. v.

Leif Jensen
laugssekretær

Bilag 5.**SOCIALMINISTERIET**

København K, den 2. juni 1977.

Til

Arbejdsministeriet.

Sikringsstyrelsen.

Arbejdsministeriet har ved skrivelse af 4. maj 1977 (2.kt.j.nr. 79-8/77) udbedt sig en udtalelse over et af folketingsmedlem Svend Andersen stillet spørgsmål (nr. 163 af 3. maj 1977) vedrørende overførselen af forpligtelse i forbindelse med dagpenge ved sygdom fra arbejdsgiveren til det offentlige.

I denne anledning sendes socialministeriets økonomisk-statistiske konsulents bemærkninger om spørgsmålet af 31. maj 1977.

P. m. v.

e. b.

N. Raaschou-Nielsen

Underbilag til bilag 5.

SOCIALMINISTERIET

økonomisk-statistisk konsulent
den 31. maj 1977.

Bemærkninger til folketingsmand (FP) Svend Andersens spørgsmål (nr. 163 af 3. maj 1977) til arbejdsministeren (jfr. sikringsstyrelsens skrivelse af 18. maj 1977).

Spørgsmål: »Ministeren bedes oplyse, hvorvidt overførselen af forpligtelse i forbindelse med dagpenge ved sygdom fra arbejdsgiveren til det offentlige må skønnes at give flere arbejdspladser og i bekræftende fald hvor mange og til hvor stor udgift for det offentlige.«

Svar:

Arbejdsgivernes udgifter til sygedagpenge i 5 ugers perioden er anslået til 2,5 mia kr. i april 1976-niveau. Skønnet – som er behæftet med betydelig usikkerhed som følge af mangelfuldt statistisk grundlag – vedrører alle arbejdsgivere, offentlige og private, samt såvel dagpenge til lønarbejdere som den del af sygelønnen til funktionærer m. v., der svarer til dagpengene.

En overførsel af dagpengeforpligtelsen fra arbejdsgiverne til det offentlige må således antages at medføre årlige merudgifter for det offentlige som dagpengemyndighed på et beløb af den nævnte størrelsesorden.

For at nå frem til et nettotal for det offentlige merudgifter til sygedagpenge skal bruttoudgiften reduceres for den del, der vedrører offentlige arbejdsgivere. Man finder imidlertid ikke, at man har tilstrækkeligt statistisk grundlag for at give et skøn over fordelingen af dagpengeudgifterne mellem henholdsvis offentlige og private arbejdsgivere.

Der må endvidere påregnes et øget skatteprovenu som følge af reduktionen af virksomhedernes omkostninger.

Det offentlige overtagelse af dagpengeforpligtelsen i den første 5 ugers periode vil medføre et betydeligt administrativt merarbejde i kommunerne til behandling af anmeldelse om fravær og til udbetaling af dagpenge.

Det er ikke muligt at anslå merarbejdets omfang, som dog skønnes at forudsætte mere end en fordobling af det nuværende antal beskæftigede i kommunernes dagpengekontorer, ca. 900 personer. Hertil svarer en merudgift til løn, materialer, leje af lokaler m. m. på skønsmæssigt 100 mill. kr. Hertil kommer forøgede edb-udgifter, som anslås til ca. 40 mill. kr.

Arbejdsgiverne vil opnå administrative besparelser, hvis størrelse ikke kan anslås. Besparelsen vil dog være mindre end merarbejdet for kommunerne, da arbejdsgivernes udbetaling af dagpenge kan ske på en administrativt hen-